

Viseringsfrihet för medborgare i sexton ö-nationer - Ändring av viseringsförordningen

Justitiedepartementet

2012-12-11

Dokumentbeteckning

KOM (2012) 650

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 539/2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav

Sammanfattning

Kommissionens förslag om ändring i viseringsförordningen innebär att medborgare i sexton önationer i Karibien och Stilla havet ska undantas från viseringskrav vid inresa till Schengenområdet.

Kommissionens förslag innehåller även ett förslag om att brittiska medborgare i utlandet som inte har uppehållstillstånd i Förenade kungariket eller Nordirland ska undantas från kravet på visering samt att det nyligen självständighetsförklarade Sydsudan ska upptas i förordningens bilaga som listar de tredjeländer vars medborgare måste ha visering vid inresa till Schengenområdet.

Regeringen kan stödja förslaget om nya viseringsfria länder, som omfattar mindre ö-nationer som inte kan anses utgöra någon risk vad avser olaglig invandring. Regeringen kan även stödja förslaget om viseringsfrihet för brittiska medborgare som lever i utlandet samt förslaget om att Sydsudan ska upptas i förteckningen över viseringspliktiga länder.

1.1 Ärendets bakgrund

Enligt viseringsförordningen ska bedömningen om viseringsfrihet ske utifrån kriterier kopplade till bland annat risken för olaglig invandring och allmän ordning och säkerhet samt EU:s utrikespolitiska förbindelser.

Viseringsförordningens bilagor innehåller förteckningar över de tredjeländer vars medborgare behöver visering vid inresa till Schengen samt de tredjeländer vars medborgare är undantagna från denna skyldighet. En regelbunden översyn sker av förordningen, innebärande att tredjeländer överförs från den ena förteckningen till den andra vartefter förutsättningarna ändras.

Inom ramen för den regelbundna översynen av viseringsförordningen presenterade kommissionen den 7 november 2012 ett förslag om att medborgare från sexton önationer i Karibien och Stilla havet ska undantas från viseringskravet vid inresa till Schengen.

Dessa nationer är; Dominica, Grenada, Kiribati, Marshallöarna, Mikronesien, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent och Grenadinerna, Samoa, Solomonöarna, Tonga, Trinidad-Tobago, Tuvalu, Vanuatu och Östtimor.

1.2 Förslagets innehåll

Tekniskt innebär förslaget att ovan nämnda länder flyttas över från bilaga I till bilaga II i viseringsförordningen, det vill säga från den förteckning över länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering till den förteckning över länder vars medborgare är undantagna från denna skyldighet.

I sitt förslag hänvisar kommissionen till sin bedömning om att medborgare från dessa länder inte utgör en risk vad avser olaglig invandring eller för den allmänna ordningen och säkerheten i EU. Vad gäller dokumentssäkerhet så framhåller kommissionen att de pass som utfärdas i dessa länder innehåller en tillräckligt hög nivå av säkerhetsfunktioner, även om de inte är biometriskt. Vidare framhåller kommissionen i sitt förslag att den konsulära representationen av Schengenstater i dessa länder är högst begränsad och att medborgarna i dessa länder ofta måste resa lång väg för att kunna ansöka om en Schengenvisering, vilket innebär stora kostnader för den enskilde.

Viseringsfriheten för dessa länder kommer inte att träda i kraft förrän ömsesidiga viseringsfrihetsavtal, som också garanterar viseringsfri inresa till dessa länder för EU-medborgare har ingåtts och trätt i kraft.

2012/13:FPM29

Kommissionen föreslår även att viseringsfrihet införs för särskilda kategorier av brittiska medborgare som lever i utlandet och som inte är medborgare eller har uppehållstillstånd i det Förenade kungariket eller Nordirland.

Kommissionen föreslår vidare att det nyligen självständighetsförklarade Sydsudan ska upptas i förteckningen över länder vars medborgare är skyldiga att inneha visering vid inresa till Schengen.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Förslaget innehåller bestämmelser som berör skyldighet att inneha visering respektive undantag från denna skyldighet. Bestämmelser om viseringsskyldighet regleras i viseringsförordningen som är direkt tillämplig i Sverige. Ytterligare undantag från viseringskravet finns i utlänningsförordningen (SFS 2006:97). Några ändringar av de svenska bestämmelserna är inte nödvändiga.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Förslaget medför inga statsfinansiella konsekvenser.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen kan stödja de föreslagna ändringarna i viseringsförordningen, som omfattar mindre ö-nationer och som inte kan anses utgöra någon risk vad avser olaglig invandring.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaterna har konsulterats inför framtagande av förslaget och flera medlemsstater har föreslagit just de länder som nu föreslås bli viseringsfria.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

Förslaget har inte remitterats.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Den rättsliga grunden utgörs av artikel 77.2 a i EUF-fördraget. Beslut fattas genom det ordinarie lagstiftningsförfarandet, det vill säga Europaparlamentet är medbeslutande och rådet fattar beslut med kvalificerad majoritet.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Beslut som fattas med stöd av artikel 77.2 a i EUF-fördraget faller inom unionens exklusiva kompetens.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förhandlingar kommer sannolikt att inledas i början av 2013 och beslut kommer troligtvis att fattas samma år.

4.2 Fackuttryck/termer